

ГУРЕНКО Станіслав Іванович (30. 05. 1936, містечко Іловайськ, нині місто Донец. обл. — 14. 04. 2013, Київ) — політичний діяч. Народний депутат України (1990– 93, 1998–2002, 2002–06). Кандидат економічних наук (1975). Державні нагороди СРСР.

Закін. Київ. політех. інститут (1958). У 1958–76 працював на Донец. маш.-буд. заводі (від 1970 — директор). 1976–80 — секр. Донец. обкому КПУ, 1980– 87 — заступник голови РМ УРСР, від 1987 — секр., 2-й секр., від червня 1990 до серпня 1991 — 1-й секр. ЦК КПУ. Був депутатом ВР УРСР 10–11-го скликань та у 1989–91 — нар. депутатом СРСР. 1991–98 — у НВК «Енергія», НВП «Бета-3», СП «Наваско» (усі — Київ). Проводив політику, спрямовану на підтримку імпер. намірів Москви, боровся проти «демократ. платформи» і групи Л. Кравчука в КПУ. Підтримав Держ. комітет із надзвичай. ситуації (ГКЧП) у серпні 1991, але до відповідальності не притягався, слідство про його участь у заколоті припинено. На поч. 1993 склав повноваження нар. депутата ВР України на знак протесту проти заборони КПУ і політ. курсу держави. У березні 1993 брав участь у підготовці відновлення КПУ і проведення Всеукр. конф. комуністів. У ВР України — чл. Комісії з питань Чорнобил. катастрофи (1990–93), голова (1998–2000, 2002–06), чл. (2000–02) Комітету з питань екон. політики, управління нар. госп-вом, власності та інвестицій; чл. депутат. фракції КПУ (1998–2002, 2002–06).

Ю. І. Шаповал

Бібліографічний опис:

Гуренко Станіслав Іванович / Ю. І. Шаповал // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-24798>. – Останнє поновлення : 2016.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).